

ת"פ 29370/05 - מדינת ישראל נגד חסין חוג'יראת, סامي חאג'
אסуд - ניתן פסק דין

בית משפט השלום בחיפה

ת"פ 29370-05-19 מדינת ישראל נ' חוג'יראת ואח'
תיק חיצוני: פמ"ח 1693/17

בפני כב' השופט גיל קרזבום	מאישימה	נגד	נאשמים
מדינת ישראל באמצעות פרקליטות מחוז חיפה	מצהיה	נגד	נאשמים
1. חסין חוג'יראת באמצעות ב"כ עו"ד מיכאל כרמל	מצהיה	נגד	נאשמים
2. סامي חאג' אסעד - ניתן פסק דין	מצהיה	נגד	נאשמים

החלטה בטענת "אין להшиб לאשמה" בעניינו של הנאשם 1

כללי

1. כנגד הנאשם 1 הוגש שני אישומים בעבירות של "ניסיונו בצוותא לקבלת דבר במרמה בנסיבות חמימות" עבירה לפי סעיפים 415 סיפה + 25 + 29 לחוק העונשין.

האישום הראשון הוגש גם כנגד הנאשם 2 שהודה במינויו לו, ונגזר דיןו.

2. בתאריך 18.05.21 הודה הנאשם 1 בעובדות האישום השני, והצדדים הגיעו בהסכמה תיק מוצגים ביחס לאיושם הראשוני.

3. הנאשם 1 ויתר על חקירות עורכי המסמכים, והעלתה טענת "אין להшиб לאשמה".

עובדות האישום הראשוני (לגביו מעלה הנאשם 1 טענת "אין להшиб לאשמה")

4. לטענת המאישמה עובר לתאריך 01.02.2016, במועד שאינו ידוע במדדיק למאישמה, קשרו נאים 1 ו-2 קשר, במסגרתו נאם 1 יסיע לנאם 2 לעבוrh בazelha, במרמה, את מבחן התיאוריה, הדרוש לשם קבלת רישיון נהיגה (להלן: "**המבחן**"), תמורת סכום כסף (להלן: "**הקשר**"). הנאים 1 ו-2 סיכמו, במסגרת הקשר, כי נאם 1 יתקן על גופו של הנאשם, טרם המבחן ציוד צילום והאזנה, ויספק לו, בזמן המבחן את התשובות לשאלות המבחן אשר יועברו אליו באמצעות הציוד כאמור.

עמוד 1

נתען כי במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו נאים 1 ו-2 בתאריך 01.02.2016, מועד המבחן, סמוך לשעה 13:30. בסמוך לסניף משרד התחבורה בנהריה, הממוקם בקנין נהריה (להלן: "הסניף"). הנאשם 1 התקין על גופו של נאם 2 באופן מושתת אמצעי צילום והאזנה, בכרך שהצמיד לידיו מתחת לחולצה מצלמה אתה יכול נאם 2 לצלם את שאלות המבחן, וכן הצמיד אוזניה לאוזנו של נאם 2 באמצעות טלפון סלולרי באמצעות האוזניה תשובה לשאלות המבחן. והחל בביצוע המבחן, כאשר נאם 1 מספק לו בשיחת טלפון סלולרי את התשובות האוזניות תשובה לשאלות המבחן. בשלב מסוים, עורר נאם 2 את חשדה של הבוחנת סיגל ניסן. הבוחנת הפסיקה את הבדיקה, ונאם 2 נתפס טרם סיום המבחן.

נתען כי בנסיבות המתוארים לעיל, ניסו הנאים 1 ו-2, בצוותא חדא, לקבל דבר במרמה בנסיבות חמירות, המתבטאות בתכנון ובכנה שקדמו למעשה העבירה, בשימוש אמצעים טכנולוגיים, ובחשיבות הבדיקה לבטיחות הנסיעה בכביש הארץ.

עובדות האישום השני (בו הנאשם 1 הודה)

5. בתקופה הרלוונטית לאישום, עסוק הנאשם 1 עاهד חוגיראת בהשכרת ציוד צילום והאזנה.

עובד לתאריך 28.07.2016, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, קשור甯 1 קשור עם חאפאז נסאר (להלן: "חאפאז"), במסגרת יסיע לחפות לעבור בהצלחה, במרמה, את מבחן התיאוריה, הדרוש לשם קבלת רישיון הנהגה (להלן: "המבחן"), תמורה סכום של 2,500 ₪ (להלן: "הקשר"). במסגרת הקשר, יתקין הנאשם 1 על גופו של חאפאז, טרם המבחן, ציוד צילום והאזנה, ויספק לו, בזמן המבחן, את התשובות לשאלות המבחן, אשר יועבר אליו באמצעות הציוד כאמור. בהמשך לקשר ולשם קידומו, העביר חאפאז לעاهד סכום של 2,500 ₪. במסגרת הקשר ולשם קידומו, נפגשו חאפאז ונאם 1 בתאריך 28.07.2016, מועד המבחן, סמוך לשעה 11.30, בסמוך לסניף משרד התחבורה בכרמיאל, הממוקם בקנין כיכר העיר (להלן: "הסניף"). נאם 1 התקין על גופו של חאפאז, באופן מושתת, אמצעי צילום והאזנה, בכרך שהצמיד לידי, מתחת לחולצה, מצלמה אותה יוכל חאפאז לצלם את שאלות המבחן, וכן הצמיד אוזניות לאוזנו של חאפאז, עמה יקבל את התשובות למבחן. בהמשך, נכנס חאפאז לסניף, והחל בביצוע המבחן, כאשר אדם זהותו אינה ידוע למאשימה מספק לחאפאז, בשיחת טלפון סלולרי, באמצעות האוזניות, תשובה לשאלות המבחן. בשלב מסוים, עורר חאפאז את חدام של הבוחנים נורא בדרן ומאר גולדברג. השניים דיווחו על חدام לאיש הביטחון במקום, וחאפאז נתפס טרם סיום את המבחן.

בנסיבות המתוארים לעיל, ניסה הנאשם 1, בצוותא חדא עם חאפאז, לקבל דבר במרמה בנסיבות חמירות, המתבטאות בתכנון ובכנה שקדמו למעשה העבירה, בשימוש אמצעים טכנולוגיים, ובחשיבות הבדיקה לבטיחות הנסעה בכביש הארץ.

תמצית טענות הנאשם 1

6. לטענת הגנה, לא הגיעו כל ראיות שיש בהן כדי להצביע על אשמתו של הנאשם מס' 1 בעבירות המוחוסות לו באישום הראשון. הנאשם 1 לא חלק על העובדה שהוא ומר עהדים חוגיראת עסקו בהשכרת ציוד צילום והאזנה לאחרים, ביניהם הנאשם 2, אך אין בכך כדי לתמוך בטענה לפיה הוא זה שספק לו את התשובות למבחן כמפורט בסעיף 4 לעובדות. לטענת הנאשם 1 לא הוגשה כל ראייה לביסוס היסוד הנפשי הנדרש, ובפרט לא ביחס לדיעה

בדבר כוונתו של הנאשם 2 לערשות שימוש בצדוק כמתואר בכתב האישום. בנוסף הדגיש את העובדה, שאין בתיק כל ראייה בוגרעה לתוך שיחות הטלפון בין לבין הנאשם 2, ולטענה לפיה הוא סיפק לנayette 2 תשובות ל מבחון באותו שיחות.

תמצית טענות המאשימה

7. לטענת המאשימה יש לדוחות את הבקשה נוכחה קיומה של תשתיית ראייתית מספק, בוודאי לשלב הנוכחי. המאשימה הפנתה למכלול הראיות בתיק, ובפרט לעובדה שהנתגלה 1 נצפה בסמוך למקום הבדיקה ובזמן ביצוע העבירה הנטענת, ואף נמלט מהמקום כאשר הבין שנחשים. עוד הפנתה לתקשרות המפלילה בין לבין הנאשם מס' 2 עובר ל מבחון. המאשימה פירטה את הסתרות והbekiusim בגרסאות הנאשם 1, ולדמיון הרוב שבין עובדות האישום השני בו הנאשם 1 הודה לעובדות האישום הראשון.

דין והכרעה

8. בהתאם לסעיף 158 לחוק סדר הדין הפלילי (נוסח חדש) התשמ"ב 1982: "נסתימה פרשת התביעה ולא הוכחה האשמה, אף לכארה, זוכה בית המשפט את הנאשם - בין על פי טענת הנאשם, ובין מיוזמתו - לאחר שנתן לתובע להשמיע את דברו בעניין; ...". די בשלב זה בהנחת תשתיית ראייתית בסיסית לכואורית וראשונית, שיש בה כדי להבהיר את נטל הבאת הראיות, להבדיל מנטל השכנוע, מהtabיעה אל הנאשם. כבר נפסק לא פעם כי: "בית המשפט לא יטה אוזן קשבת לטענה שלפיה אין להשיב לאשמה אם הובאו ראיות בסיסיות, אם כי דלות, להוכיח יסודותיה של העבירה שפרטיה הובאו בכתב האישום...". יתכו נסיבות קיזוניות שבבן תעלת שאלת זו כבר בשלב הדיוני האמור... כאשר הסתבר בעלייל, על פניו, כי כל הראיות שהובאו על ידי התביעה, הן כה בלתי אמינות, עד שאף ערכאה שיפוטית בת דעת, לא הייתה مستמכת עליהן...". ראה ע"פ 732/76 מדינת ישראל נ' כחלון ואח', פ"ד לב (1), 170, בעמודים 179-180; וראו ע"פ 405/80 מדינת ישראל נ' זבולון בן אברהם שדמי, פ"ד לה (2) 757, שם חזר בית המשפט העליון על הלכה זו. ראה גם ספרו של המלומד י.קדמי - על סדר הדין בפליליים חלק שני (א) עמ' 1447.

9. לאחר שבchnerתי את טענות הצדדים הגעתו לכל מסקנה, לפיה יש לדוחות את הבקשה.

התשתיית ראייתית ביחס לאישום הראשון

10. הנאשם 1 הבהיר במסגרת הודיעתו במשטרת את המიוחס לו באישום הראשון, ואין בתיק עדות הקושרת אותו באופן ישיר לביצוע העבירה. לציין, הנאשם 2 הודה במיוחס לו בעובדות האישום הראשון, אך הוא אינו עד תביעה, והודיעתו במשטרת לא הוגש.

עם זאת, קיימות ראיות נסיבתיות שיש בהן כדי לבסס את עובדות כתב האישום, בוודאי במידה הנדרשת בשלב זה.

הנאשם 1 סיפק ציוד שידור, צילום והאזנה (להלן: "הציוד"), ונילה בקיאות באופן הפעלו והתקנתו על אדם אחר

11. אין חולק כי הנאשם 1 סיפק לאנשים ציוד צילום והאזנה. הנאשם 1 הודה בכך במסגרת חקירותיו במשטרת ובטייעונו בכתב (ת/1 ש' 7, ו-ס' 1 לטענותיו).

12. בנוסף, הנאשם 1 גילה בקיאות בצד, לרבות באופן הפעלו והתקנתו על אדם אחר (ת/1 ש' 75-78 ו-ת/2 ש' 9-7).

13. בטיעונו הנאשם 1 לא כפר בכך שסיפק לנאים 2 את הציוד, ורק ביקש להציג שאין בעצם השכרת הציוד כדי להציג על כך שידע לאיזו מטרה הווער (ס' 1 ו-2 לסייעו).

הנאשם 1 עסק בתחום "שירותים" לנבחני תיאוריה

14. הנאשם 1 הודה בחקירותיו במשטרת כי הוא עוסק בתחום "שירותים" שונים לנבחני תיאוריה, וליתר דיוק מלמד נבחנים כיצד לرمות במבחן תיאוריה. בהודעתו במשטרת הנאשם 1 הסביר כי נהג ללמוד נבחנים כיצד לזהות תשובות נכונות ושגיאות באמצעות מהירות תגובה המחשב (ת/1 ש' 59-55).

הקשר בין הטלפון הנכיד של הנאשם 1 והטלפון הנכיד שנתפס על הנאשם 2 בזמן הבדיקה

15. הנאשם מס' 1 הודה בחקירותו כי עשה שימוש בטלפון מס' 0502690005 מזה שנה או שנתיים (ת/1 ש' 17-13) (להלן: "**טלפון של הנאשם 1**"). בין הטלפון של הנאשם 1 לטלפון שנתפס על גופו של הנאשם 2 בבדיקה, הוחלפו כשעה וחצי לפני הבדיקה מספר תכונות, עובדה שיש בה כדי לכרטס בטענת הנאשם 1 לפיה כלל לא היה בקשר עם הנאשם 2. להלן תוכן ההודעות שהועברו בין שני מכהני הטלפון כשעה וחצי לפני תחילת הבדיקה:

טלפון נאשם 2: "ללאת להוציא את הסים?"

טלפון נאשם 1: "כן תבואי לקומה."

טלפון נאשם 2: "טוב ואז לבוא למיטה או למעלה?"

טלפון נאשם 1: "לקומה השנייה, איפה השירותים הקטן מהר אבל".

טלפון נאשם 2: "טוב אני פה מוציא את הסים איפה שקנינו את היי אס בי".

טלפון של הנאשם 1: "סבבה".

16. אמנם חלק מהተכתבות הינה ב"לשון נקבה", אך היא בוצעה בין הטלפון שהיא בשימושו של הנאשם 1 לטלפון שנתפס על גופו של הנאשם 2 במהלך הבדיקה. יש באותה הودעת טקסט כדי לסתור את גרסת הנאשם 1 אשר ניסה להרחק עצמו מאותן תכונות.

17. בנוסף אין להתעלם מתוכן התקשורת, שלפחות לכוארה אינו נראה תמים.

18. הנאשם 1 נשאל בעניין והשיב שאינו זכר את הדברים, והוסיף כי באותה התקופה הטלפון אבד לו (ת/3 ש' 191-197). טעنته זו של הנאשם 1 אינה מתישבת עם גרסתו הראשונית לפיה הטלפון מצוי בשימושו מאזה שנה או שנתיים, קרי תקופה הכוללת גם את האישום הראשוני. בהקשר זה יזכיר, כי החוקר תמיר בהט שלח הודעה טקסט למני זה (0502690005), וה הנאשם 1 חזר אליו בטור דקות ספורות (ר' מזכר ת/14 ב). בנוסף, מדובר במספר הטלפון הניד בו הנאשם 1 עשה שימוש במסגרת הקשר עם הנבדק חפץ נסאר כמפורט באישום השני בו הנאשם 1 הודה. מלבד הסטיות בגרסתו בהקשר זה, יש במאਮציו של הנאשם 1 להרחק עצמו מספר המני הנ"ל כדי ללמד על ניסיונו להרחק עצמו מכל קשר עם הנאשם 2.

19. עוד עולה מחומר החקירה, כי בין הטלפון של הנאשם 1 לטלפון שנפתח על הנאשם 2 בזמן הבדיקה, התקיימו 14 שיחות טלפון ביום הבדיקה בין השעות 07:07 - 12:13 (ר' דיסק פריקות ת/11 א').

20. יודגש, כי בין הנאים לא היה כל קשר בנושאים אחרים, ויש בכך כדי לכרסם באפשרות לפיה מדובר בקשר תמים.

תקשורת נוספת המצביעת על קשר עקיף בין הנאים

21. לילה לפני הבדיקה בוצעה התקשורת בין מנ' מס' 054800308 לע"ש אולגה אוסטני (חברתו של הנאשם 1) לבין המני שנפתח על הנאשם 2 בזמן הבדיקה. מהמנ' של אולגה יצאה הודעה: "אמרתי לו על האיפון שקניית לו מטען והוא אמר אויב אבוי אם תשתמש בטלפון זהה, אני הרגעתו אותו..." אני יודעת שזיכון ירוג אותך ידע שאתה משתמש באיפון". אמ衲ם התקשורת היא בין שתי נשים אך מבוצעת מול הטלפון שנפתח על הנאשם 2 ומוזכר בה גם השם "זיכון" שהוא שם כינוי של הנאשם 1 (ת/3 ש' 197-205). הנאשם 1 נשאל בעניין והשיב: "לא זוכר כלום ולא ידע כלום...אני לא זוכר שתכתבתי דבר זהה..." (ת/3 ש' 183 - 186). כאשר עומת עם העובדה שקדם לכך שה匱 נטה לו הוא "זיכון", השיב: "אתה ידע כמה זיכון בחיים, חייב שהוא מדבר עליי" (ת/3 ש' 215). בהמשך הנאשם 1 הכחיש את הכינוי "זיכון" (ת/4 ש' 48).

22. מלבד העובדה שה הנאשם 1 שינה את גרסתו וניסה להרחק עצמו גם מתוכן התקשורת זו, יש בתוכן הדברים כדי לקשור ביניהם לבין הנאשם 2.

ה הנאשם 1 שהה בסמוך מאוד למקום הבדיקה ונῆפה נמלט מהמקום כאשר הבין שחשודים בו

23. הבדיקה סיגל ניסן שהבדיקה בנתאים 2 מבצע את העבירה, וتفسה את הצד שעלה גופו, חשדה ששוטפו נמצא בקרבת מקום, יצאה מחדר הבדיקות, ואיתרה את הנאשם 1 אשר נמלט מהמקום לאחר שהצד שנפתח על הנאשם 2 הוצג בפניו (ר' הודעה ת/7).

הנאשם 1 נשאל בעניין והסביר כי הוא כל הזמן מטייל בקניונים (ת/4 ש' 104), והכחיש את גרסתה של הבדיקה סיגל (ת/4 ש' 7). בהקשר זה יודגש, כי ההגנה ויתרה על חקירותה של סיגל, ובהתאם הودעתה ת/7 מהוות ראייה לתוכנה.

בנוסף הנאשם 1 הודה שהלך לסניף התיאוריה לבירר את שמה של הבדיקה סיגל, ושאל אנשים אחרים "מה יצא לה **שצילה מאוטי ככה שותה קפה**" (ת/ 4 ש' 18-19). במלילם אחריות הנאשם 1 גילתה עניין במעשהיה של סיגל לאחר שהוא שזה חדשתו בו. הנאשם 1 אף ציין מיזמתו כי סיגל צילמה אותו, זאת בטרם נחקר בעניין (ר' מזכר ת/14ב).

24. לציין שהנאשם 1 הודה בחקירהו במשטרתו כי הוא נהוג להביא למקום נבחנים בתיאוריה, ויש בכך כדי לכרטס בטענותו לפיה הימצאותו במקום הייתה תמיימה (נהוג לטיל בקניונים).

מעשים דומים

25. כבר נפסק לא פעם כי כוחם של "מעשים דומים" מצומצם בעיקר לשאלת קיומו של היסוד הנפשי הדרוש להרשעה בעבירה נשוא האישום, ויש בכך כדי להפריך טענה של מקרים וחוסר מודעות. ראה בהקשר זה ע"פ 4009/90 מ"י ב' פלוני - שם נקבע כי **"הוכחת מעשים דומים מבקשת לשולל טענה בדבר היעדר מחשבה פלילית, כגון טענה כי מעשה של הנאשם נעשה בתום לב או בשגגה, וללמוד על קיומו של הלך הנפש הנדרש לצורך הרשותה בעבירה"**. בעניין משקלם של "מעשים דומים" נקבע לא פעם כי כוחם הראיתי יכול להגיע גם כדי סיוע למעשה הטעון סיוע.

26. הדברים יפים גם בעניינו של הנאשם 1 שהודה בעבודות האישום השני. כפי שניתן למדוד מהשוואה בין שני כתבי האישום, קיימת זהות כמעט מוחלטת בין סעיפים 3-1 של האישום השני לבין סעיפים 5-1 של האישום השני. סעיפים אלו נוגעים ליצירת הקשר בין הנאשם 1 לנבחנים (הנאשם 2 ומר חאף נאסר), מטרת הקשר, קיום המפגש ביניהם לצורך התקנת הצד על גופם של הנבחנים, ומטרת התקנתו.

27. איןני מתעלם לכך שמדובר במעשה דומה אחד בלבד, אך יש בזיהות העבודות כדי לחזק את היסוד הנפשי הנדרש.

לסיכום

28. המאשימה הציגה מערכת ראיות ראשונית שיש בה כדי להעביר את נטל הבאת הראיות לכתחפי הנאשם. ניתן אף

לומר כי הונח בסיס ראוי לכוארי, ולטעמי אף יותר מכך להוכחת עובדות האישום הראשון.

29. אמנם מרבית הראות אין ראיות "ישירות", אך מאגר הראות הנסיבות מצבע על מעורבותו של הנאשם 1 במיוחס לו באישום הראשון (בפרט: העובדה שה הנאשם 1 סיפק ציוד צילום והאזנה דוגמת הצד שנטפס על הנאשם 2, התכזבות בין מכשירי הטלפון של הנאשםים בסמוך לבחינה, תוכן התכזבות, הימצאותו של הנאשם 1 בסמוך מאוד למקום הבדיקה, הימלטוותו מהמקום לאחר שהבין שה הנאשם 2 נתפס, הדמיון הרב בין האישום השני בו הנאשם הודה לאישום הראשון).

בקשר זה יודגש, כי הנאשם 1 לא נתן הסברים סבירים אם בכלל לאותן ראיות נסיבותיות.

30. לאור האמור לעיל, הבקשה נדחתה.

31. ב"כ הנאשם יודע בתוך 7 ימים מהיום על אופן המשך ניהול התביעה, קרי האם תשמע פרשת ההגנה וכך".

32. להודיע לצדים.

ניתנה היום, א' אלול תשפ"א, 09 אוגוסט 2021, בהuder
הצדדים.